

La fira independent de les microeditorials

Els premis

Cada any al Liberisliber es donen quatre premis: un a la literatura infantil i juvenil. Un segon, a la no-ficció. Un tercer, a la poesia. I un altre, a la narrativa. Fa un parell d'anys s'hi ha afegit un premi per a autors inèdits. Permet publicar un primer llibre. Els altres, donen prestigi.

Montse Mayol

Per vuitè any consecutiu, el segon cap de setmana d'octubre les editorials independents es trobaran a la fira Liberisliber de Besalú per exposar i vendre els seus llibres. També (i no és pas menys important) per relacionar-se amb els seus lectors i amb els altres editors. Parlen, discuteixen, aprenen... En definitiva, ordeixen nous projectes que ajuden a ampliar el seu catàleg. N'he parlat amb Miquel-Àngel Codes. La idea d'organitzar aquesta fira va acudir-se-li després que un amic seu, músic d'afició, li expliqués que volia muntar una editorial de poesia. Aquell vespre va descobrir les editorials independents, amb uns catàlegs que ell, al web d'aquesta fira, qualifica de *meravellosos*. Deixem-ho en interessants, però diguem també que els llibres que editen són difícils de trobar perquè l'allau de publicacions ho fa impossible.

A Catalunya, Liberisliber s'ha convertit en la fira més important d'aquest sector editorial. No és un Temps de Flors, però és una bona empenta per al sector. Més tard, n'han arribat d'altres (Bellprat, Llinars, Móra d'Ebre, Llitera, Cervera, Montblanc). També la Setmana del Llibre en Català, que es fa la primera quinzena de setembre a Barcelona. Però ni Codes, ni l'altra persona que forma part de l'equip de Liberisliber, ni la desena de persones voluntàries que hi penquen no esperaven un èxit com el que tenen. I no estaven obligats a fer-ho. Però ho van fer. Sense la pressió, doncs, que té l'Associació Catalana d'Editors quan organitza la Setmana del Llibre en Català, però amb un resultat comparable. El primer any els va ploure. Però ells i la quinzena d'editorials que es van apuntar a la primera edició van iniciar una de les propostes culturals més interessants de les nostres comarques. I menys controlades per una institució, malgrat que l'Ajuntament de Besalú, la Diputació de Girona, la Conselleria de Cultura de la Generalitat i el Ministeri del no tan nostre estat hi col·laborin.

Codes diu que a la plaça del Prat de Sant Pere no hi caben més de cinquanta editorials. Se n'hi han anat afegint moltes que fa vuit anys no existien. Com serà d'aquí a uns anys no ho sap ningú, però a molts ens agradaria que no canviés gaire.